

Sânt radical

Adrian Păunescu

Sânt radical
mai precis
sânt pentru păstrarea
unui just raport
între minciună și adevăr,
între eroi și eroi,
între plus și minus,
sânt radical,
mai precis,
mi-e silă de demagogia socialistă
mai tare decât de
demagogia burgheză
pentru că o simt
apăsându-mă cu mult mai de aproape.

Sânt radical,
cred că nu e bună legea
care te condamnă mai grav
dacă ucizi un urs
decât dacă ucizi un om,
ba mai mult,
te condamnă mai grav
dacă vorbești,
dacă ai opinii,
decât dacă ucizi.

Sânt radical
adică îmi închipui
că dacă ecuația
„poporul ne-a ales,
vorbit în numele poporului,
guvernăm în numele poporului,
construim socialismul
cu oamenii și pentru oameni,”
este adevărată,
nu e corect
să-i distrugi omului
casa, orașul sau satul,
fără să-l întrebi pe om;
zece elevi au declarat la școală,
când i-a întrebat dirigintele
ce fapte bune au săvârșit,
în ziua aceea,

că au ajutat o bătrână
să treacă strada
dar de ce așa de mulți,
s-a mirat dirigintele
pentru că bătrâna
nu voia să treacă strada
au răspuns ei.

Cam asta ar fi situația
sânt radical
și o privesc în față,
dacă bătrâna nu vrea să treacă strada
e greu să te lauzi
că ești cel mai bun dintre oameni
pentru că o obligi
să traverseze,
și lucrurile stau chiar așa,
bătrâna nu vrea
să treacă strada.
bătrâna nu se află pe stradă
nici nu există strada,
și bătrâna nici nu e bătrână.
ci o țară emoționată
că va trebui să traverseze.

Sânt radical,
adică mi-e groază
de remușcările
care nu mai pot salva nimic,
mai ales viața
care și așa se încăpățânează
de câteva generații încoace
să se ducă în paștele mă-sii.

Sânt radical,
îmi plac prunele, piersicile,
marele veratice, libertatea,
femeia, granițele istorice,
și strugurii tămâioși.

Sânt radical,
aș putea dicta un poem
și de la un telefon public,
dar tot radical sânt
și menționând
că n-aș putea face aceasta
decât dacă și cea
căreia îi dictez

ar avea telefon.

Sânt radical,
cred că Mareșalul Ion Antonescu,
dacă ar fi rejudecat
de un tribunal imparțial,
ar putea fi declarat
fără rezerve,
erou al României post-mortem
și martir universal,
măcar după lectura
Pactului Ribbentrop-Molotov.

Sânt radical,
cred în valoarea frunzei de varză
aplicată pe lucrurile dureroase
ale corpului.

Sânt radical,
nu cred să existe
înger mai urât
și demon mai frumos
decât omul,
și, mai mult decât atât,
nu cred să existe
accident mai rodnic
și lege mai contrariată
decât omul.

Din mine însumi
și din ceilalți
extrag rădăcina pătrată
și observ că nu e decât apă,
apă în stare de gândire,
apă cu suflet și cu vârtejuri,
apă într-o nevindecabilă
formulă chimică.

Sânt radical,
când plouă
și când ninge
știu că e vorba
despre mine,
despre apa care sânt,
despre apa care sânt.